

Bruksela, 29 listopada 2024 r.
(OR. en)

16179/24

RECH 520
COMPET 1158

WYNIK PRAC

Od:	Sekretariat Generalny Rady
Data:	29 listopada 2024 r.
Do:	Delegacje
Nr poprz. dok.:	15553/24
Dotyczy:	Zwiększenie konkurencyjności UE, wzmocnienie europejskiej przestrzeni badawczej i przewyciężenie jej rozdrobnienia – Konkluzje Rady (29 listopada 2024 r.)

Delegacje otrzymują w załączeniu konkluzje Rady w sprawie *zwiększenia konkurencyjności UE, wzmocnienia europejskiej przestrzeni badawczej i przewyciężenia jej rozdrobnienia*, w wersji zatwierdzonej przez Radę na jej 4063. posiedzeniu 29 listopada 2024 r.

**KONKLUZJE RADY W SPRAWIE ZWIĘKSZENIA KONKURENCYJNOŚCI UE,
WZMOCNIENIA EUROPEJSKIEJ PRZESTRZENI BADAWCZEJ
I PRZEWYCIEŻENIA JEJ ROZDROBNIENIA**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

PRZYWOŁUJĄC

- swoje konkluzje z 28 maja 2021 r. pt. „Pogłębienie europejskiej przestrzeni badawczej: zapewnić naukowcom atrakcyjne i stabilne ścieżki kariery i warunki pracy oraz urzeczywistnić cyrkulację talentów”, w których podkreśla, że nierównymi przepływami naukowców należy się zająć na szczeblu krajowym i europejskim, oraz zwraca uwagę na potrzebę wspierania mniej wydajnych systemów badawczych, by zwiększyć ich atrakcyjność;
- swoje zalecenie z 26 listopada 2021 r. w sprawie Paktu na rzecz Badań Naukowych i Innowacji w Europie i konkluzje w sprawie przyszłego zarządzania europejską przestrzenią badawczą (EPB) przewidujące zacieśnienie współpracy państw członkowskich UE w celu wsparcia konkurencyjności EPB;
- swoje konkluzje z 17 listopada 2022 r. w sprawie nowego europejskiego planu na rzecz innowacji (NEIA), w których podkreśla znaczenie zrównoważonej cyrkulacji talentów oraz potrzebę przyspieszenia dostępu przedsiębiorstw typu start-up i MŚP do finansowania na rzecz zwiększania skali działalności, a także potrzebę wspierania, przyciągania i zatrzymywania talentów, w tym w sektorze zaawansowanych technologii, poprawy i skonsolidowania ekosystemów innowacji oraz zajęcia się luką innowacyjną w Europie;
- swoje konkluzje z 2 grudnia 2022 r. w sprawie infrastruktury badawczych, w których apeluje o zapewnienie długoterminowej stabilności europejskich infrastruktury badawczych i rozwijanie ekosystemu infrastruktury badawczych w Europie;

- konkluzje Rady Europejskiej z marca 2023 r. i kwietnia 2024 r., w których podkreślono znaczenie promowania proinnowacyjnego otoczenia, opartego na doskonałości naukowej, które przyspiesza absorpcję innowacji przez rynek oraz ich rozwój, przy jednoczesnym zwiększeniu inwestycji w badania naukowe i rozwój, aby osiągnąć cel dotyczący wydatków na poziomie 3% PKB;
- swoje konkluzje z 8 grudnia 2023 r. w sprawie wzmocnienia roli i wpływu badań naukowych i innowacji w procesie kształtowania polityki w Unii, w których podkreśla, że procesy kształtowania polityki oparte na wiedzy naukowej mogą poprawić jakość i zwiększyć spójność inicjatyw politycznych oraz wzmocnić konkurencyjność Unii i że większa koordynacja między ekosystemami innowacji oraz skuteczniejsze wykorzystywanie wszystkich zdolności i zasobów poprawiłyby konkurencyjność i osiągnięcia Unii w zakresie innowacji, a także jakość życia obywateli;
- swoje zalecenie z 18 grudnia 2023 r. w sprawie europejskich ram mających na celu przyciąganie i zatrzymywanie talentów w obszarze badań naukowych, innowacji i przedsiębiorczości w Europie, w którym apeluje o wprowadzenie warunków ramowych w celu zatrzymania utalentowanych naukowców w Unii, podkreśla znaczenie wspierania atrakcyjnych karier naukowych i wzmocnienia zdolności w zakresie zarządzania badaniami naukowymi;
- swoje zalecenie z 2 grudnia 2022 r. w sprawie zasad przewodnich w odniesieniu do waloryzacji wiedzy, którego celem jest przyjęcie wspólnego stanowiska w sprawie środków i inicjatyw politycznych mających na celu poprawę waloryzacji wiedzy w Unii;
- swoje zalecenie z 23 maja 2024 r. w sprawie zwiększenia bezpieczeństwa badań naukowych, którego celem jest zapewnienie większej spójności podejścia w całej Unii i które zaleca, aby państwa członkowskie podjęły prace nad stworzeniem i wdrożeniem spójnego zestawu środków z zakresu polityki w celu zwiększenia bezpieczeństwa badań naukowych;
- swoje konkluzje z 23 maja 2024 r. w sprawie większej waloryzacji wiedzy jako narzędzia służącego odpornemu i konkurencyjnemu przemysłowi oraz autonomii strategicznej w otwartej gospodarce w Europie, w których apeluje o ułatwienie dostępu do finansowania ryzyka oraz pozyskiwania prywatnego i publicznego kapitału zaangażowanego i kapitału rozwojowego, a także tworzenia powiązań między ekosystemami innowacji, infrastrukturami badawczymi i technologicznymi oraz innymi podmiotami ekosystemów;

- swoje konkluzje z 23 maja 2024 r. w sprawie oceny *ex post* programu „Horyzont 2020” i perspektyw na przyszłość, w których podkreśla kluczową rolę programu ramowego jako głównego instrumentu na szczeblu UE służącego wspieraniu badań naukowych i innowacji;
- komunikat Komisji z 22 października 2024 r. w sprawie realizacji EPB, w którym podsumowano poczynione postępy i wskazano możliwe drogi ewolucji i rozwoju EPB w przyszłości;
- sprawozdanie Enrica Letty opublikowane 10 kwietnia 2024 r., w którym zaapelowano o wprowadzenie „piątej swobody” na jednolitym rynku poprzez umożliwienie m.in. swobodnego przepływu badań naukowych i innowacji;
- sprawozdanie Maria Draghiego opublikowane 9 września 2024 r., w którym wzywa się UE do odblokowania swojego potencjału innowacyjnego w drodze ponownego skoncentrowania wspólnych unijnych wysiłków na rzecz niwelowania luki innowacyjnej względem innych globalnych gospodarek;

Zwiększona rola badań naukowych i innowacji we wzmacnianiu konkurencyjności UE

1. POTWIERDZA, że UE jest zdeterminowana zwiększyć swoją długoterminową konkurencyjność, dobrobyt, neutralność klimatyczną do 2050 r. oraz wiodącą pozycję na arenie międzynarodowej. ZAZNACZA, że w osiągnięciu tego celu kluczową rolę odgrywają polityki w zakresie badań naukowych i innowacji prowadzone przez Unię i państwa członkowskie. OPOWIADA SIĘ za tym, aby badania naukowe i innowacje stały się sednem strategii Unii i państw członkowskich. POTWIERDZA, że aby zwiększyć konkurencyjność UE, należy przede wszystkim wzmocnić jej pozycję międzynarodową i wiodącą rolę dzięki przełomowym badaniom podstawowym i stosowanym, radykalnym innowacjom oraz doskonałości naukowej. PODKREŚLA, że Unia stoi przed coraz większymi i wzajemnie połączonymi wyzwaniami, takimi jak wzmacnianie konkurencyjności, przyspieszenie dwójakiej transformacji, zapewnienie spójności i inkluzywności oraz zagwarantowanie zarówno bezpieczeństwa gospodarczego, jak i autonomii strategicznej, przy jednoczesnym zachowaniu otwartej gospodarki. UWAŻA, że badania naukowe i innowacje zgodne z podstawowymi wartościami i priorytetami UE, w tym konkurencyjnością połączoną ze zrównoważonością gospodarczą, środowiskową i społeczną, powinny odegrać kluczową rolę w przewyżnianiu tych wyzwań.

2. ODNOTOWUJE sprawozdanie Maria Draghiego pt. „The future of European competitiveness” („Przyszłość europejskiej konkurencyjności”), przewidujące konieczność wspierania konkurencyjności Unii, zwłaszcza w zakresie zaawansowanych technologii. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE zawartą w sprawozdaniu szczegółową analizę tendencji w zakresie globalnej konkurencyjności, badań naukowych i innowacji oraz zaproponowaną wizję możliwego wkładu badań naukowych i innowacji w zwiększanie wydajności i konkurencyjności; PRZYWOŁUJE deklarację budapeszteńską¹, w której podkreślono, że pilnie należy zlikwidować lukę innowacyjną zarówno względem naszych globalnych konkurentów, jak i w obrębie UE.
3. PRZYPOMINA o kluczowym znaczeniu zwiększenia inwestycji w badania i rozwój oraz o dążeniu do celu na poziomie 3% PKB, o którym ostatnio przypomniano w konkluzjach Rady Europejskiej z 17–18 kwietnia 2024 r., a jego osiągnięcie do 2030 r. zadeklarowano w deklaracji budapeszteńskiej z 8 listopada 2024 r., PODKREŚLAJĄC zarazem, że należy wydajnie korzystać ze środków unijnego programu ramowego w zakresie badań naukowych i innowacji oraz zapewnić spójność finansowania krajowego i unijnego i w ten sposób przyciągać dodatkowe inwestycje publiczne i prywatne. PRZYPOMINA, że w konkluzjach Rady w sprawie oceny *ex post* programu „Horyzont 2020” uznano, że konieczne są odpowiedni budżet i stabilność na etapie wdrażania unijnego programu ramowego w zakresie badań naukowych i innowacji, bez uszczerbku dla przyszłych WRF Unii. PRZYPOMINA o potrzebie uruchomienia na szczeblach krajowym i unijnym publicznych inwestycji w badania naukowe i rozwój oraz zaplanowania i wdrożenia polityk i reform w zakresie badań naukowych i innowacji, które stworzą odpowiednie warunki stymulowania silniejszych inwestycji prywatnych w badania naukowe i rozwój. Ponadto ZACHEĆCA państwa członkowskie i Komisję do określenia optymalnej kombinacji środków z różnych dziedzin polityki, która zwiększy wydatki prywatne, tak by dotyczyły dwóch trzecich inwestycji w badania naukowe i rozwój.

¹ [Deklaracja budapeszteńska w sprawie nowego ładu na rzecz europejskiej konkurencyjności](#)

4. ODNOTOWUJE, że wiedza i pomysły są motorami konkurencyjności i że Unia liczy na skuteczne mobilizowanie talentów i pobudzanie kreatywności w całej unijnej społeczności zajmującej się badaniami naukowymi i innowacjami; w tym celu promuje ona dostęp do finansowania i współpracy w tym obszarze w oparciu o doskonałość naukową i dzięki konkretnym działaniom upraszczającym. OPOWIADA SIĘ zatem za inwestowaniem w krajowe systemy badań naukowych i innowacji oraz za ukierunkowanymi i skutecznymi unijnymi programami ramowymi w tej dziedzinie finansującymi doskonale badania naukowe i innowacje. Ponadto ZWRACA UWAGĘ, że z europejskimi i globalnymi wyzwaniami społeczno-gospodarczymi należy mierzyć się w ramach szerokiej, inkluzywnej i strategicznej współpracy europejskiej przy zaangażowaniu podmiotów prywatnych i publicznych, i KŁADZIE NACISK na europejską wartość dodaną zarówno małych, jak i dużych projektów współpracy w dziedzinie badań naukowych i innowacji.
5. STWIERDZA, że niwelowanie przepaści innowacyjnej między państwami członkowskimi ma znaczenie dla poprawy europejskiej konkurencyjności. DOSTRZEGA podjęte w tym względzie istotnie wysiłki, jednak konieczny jest nadal znaczący postęp. PODKREŚLA zatem, że zmniejszanie przepaści innowacyjnej wymaga ciągłych starań w postaci reform krajowych oraz inwestycji, a także odpowiednich unijnych programów wspierających badania naukowe i innowacje, bez uszczerbku dla przyszłych WRF. W związku z tym PRZYPOMINA, że zwróciła się do Komisji o ocenę i przedstawienie wpływu różnych opcji umożliwiających przyjęcie skuteczniejszego podejścia, w tym skrojonych na miarę działań na rzecz państw objętych inicjatywą rozszerzania uczestnictwa, które uwzględnią stwierdzone pierwotne przyczyny i przyczynią się do zmniejszenia przepaści w zakresie badań naukowych i innowacji. ODNOTOWUJE, że upowszechnianie doskonałości w drodze współpracy państw członkowskich pomogłoby uniknąć pogłębiania się istniejących nierówności.
6. PODKREŚLA, że zasadnicze znaczenie ma dalsze budowanie i wzmacnianie ekosystemów badań naukowych i innowacji poprzez łączenie podmiotów poczwórnej helisy na szczeblach unijnym, krajowym i regionalnym i poprzez dbanie o to, aby wyniki doskonałości badań oraz innowacyjnych rozwiązań miały wpływ na radzenie sobie z wyzwaniami społeczno-gospodarczymi i na wzmacnianie autonomii strategicznej oraz suwerenności cyfrowej. ZAZNACZA, że te ekosystemy badań naukowych i innowacji powinny odzwierciedlać wyzwania, potrzeby i szanse np. poprzez tworzenie strategicznych obszarów regionalnego potencjału, zgodnie ze strategiami inteligentnej specjalizacji.

7. ZWRACA UWAGĘ, jak ważne jest kształtowanie polityki i podejmowanie decyzji w oparciu o dowody na szczeblach unijnym i krajowym oraz jak istotny jest proces współtworzenia, który umożliwia wszystkim podmiotom poczwórnej helisy (środowisku akademickiemu, administracji rządowej, przemysłowi i społeczeństwu obywatelskiemu) ukierunkowywanie swoich doświadczeń i wiedzy.
8. POTWIERDZA znaczenie współpracy międzynarodowej dla stymulowania doskonałości oraz badań naukowych i innowacji światowej klasy, które są niezbędne do zwiększenia konkurencyjności Europy i pokonania, wraz z partnerami globalnymi, wyzwań społecznych związanych ze zmianą klimatu, zdrowiem i cyfryzacją. Z uwagi na rosnące znaczenie geopolityczne badań naukowych i innowacji, PODKREŚLA, że należy zapewnić proporcjonalne i skuteczne środki zwiększające bezpieczeństwo badań.

Rola EPB w zwiększaniu konkurencyjności i redukowaniu rozdrobnienia

9. POPIERA wzmocnienie EPB, bo przyczynia się ona do konkurencyjności Unii. ZWRACA UWAGĘ na istotne postępy poczynione w ramach pierwszego programu polityki w zakresie EPB (2022–2024) oraz znaczenie podsumowania wyciągniętych wniosków. PODKREŚLA kluczową rolę nowych ram polityki EPB i struktury zarządzania EPB, wprowadzonych w 2021 r., a w szczególności podejścia przewidującego wspólne projektowanie i wdrażanie. POTWIERDZA, że należy zapewnić zaangażowanie co najmniej połowy państw członkowskich, aby zagwarantować szerokie poparcie polityczne dla realizacji programu polityki w zakresie EPB i dla stosowania dobrowolnego i elastycznego podejścia do wdrażania działań w ramach EPB, czyli tzw. koncepcji zmiennej geometrii, a zarazem dostrzega potrzebę dalszej wspólnej pracy na rzecz budowy jednolitego rynku wiedzy, badań i innowacji i ograniczenia fragmentacji, o czym przypomniano w komunikacie Komisji w sprawie realizacji EPB.
10. POPIERA ambitny cel nowego etapu programu polityki w zakresie EPB (2025–2027), jakim jest przyspieszenie wspólnych inicjatyw wzmacniających podstawowe wartości i zdolności badań naukowych i innowacji w Europie oraz stworzenie synergii między badaniami naukowymi i innowacjami a politykami edukacyjnymi, przemysłowymi i sektorowymi, zgodnie z postulatami Paktu na rzecz badań naukowych i innowacji. PODKREŚLA, że należy skupić się na osiąganiu wymiernych wyników i rezultatów mających siłę oddziaływania poprzez podejmowanie ulepszonych działań w sposób przejrzysty i skuteczny z myślą o realizacji celów EPB. PODKREŚLA, że działania w ramach EPB powinny dotyczyć priorytetów paktu i mieć na celu znalezienie stosownej równowagi między ambicją a wykonalnością planu pracy, a także powinny stanowić odpowiedź na potrzebę współdziałania na szczeblu europejskim.

11. POTWIERDZA, że należy wzmocnić synergie między odpowiednimi funduszami a programami Unii i państw członkowskich, aby wspierać rozwój EPB; w szczególności PONOWNIE ODNOTOWUJE potrzebę lepszego dostosowania programu ramowego do ram polityki w zakresie EPB. PRZYPOMINA, że należy zapewnić spójność między działaniami w zakresie EPB a stosownymi inicjatywami politycznymi, takimi jak Nowy europejski plan na rzecz innowacji. ZAUWAŻA, że te synergie należy wyraźnie ukierunkować na realizację strategicznego programu UE (2024–2029).
12. PONOWNIE ODNOTOWUJE potrzebę zwiększenia roli Komitetu Europejskiej Przestrzeni Badawczej i Innowacji (ERAC) w ustalaniu wspólnych priorytetów oraz strategicznym planowaniu, wraz z rolą forum EPB i innych odpowiednich grup tematycznych w realizacji programu polityki w zakresie EPB, co zaowocuje lepszą koordynacją i dostosowaniem unijnego i krajowego planowania i wdrażania polityk. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE fakt, że odnowiona EPB spowodowała większe zaangażowanie organizacji interesariuszy, i PROPONUJE, aby poszerzyć uczestnictwo interesariuszy, w szczególności przemysłu, w drodze przeglądu kategorii reprezentowanych na forum EPB.
13. ZAZNACZA, że odpowiednie zalecenia ze sprawozdania Enrica Letty, w szczególności dotyczące „piątej swobody”, oraz ze sprawozdania Maria Draghiego należy analizować w kontekście art. 179 ust. 1 TFUE, aby doprowadzić do pełnego funkcjonowania EPB. ZWRACA SIĘ do Komisji, aby ściśle współpracowała z państwami członkowskimi, w stosownych przypadkach z krajami stowarzyszonymi oraz organizacjami interesariuszy, na rzecz rozwoju EPB poprzez usuwanie pozostałych barier w swobodnym przepływie badaczy, wiedzy naukowej, technologii i danych i w celu usprawnienia realizacji Paktu na rzecz badań naukowych i innowacji oraz wzmocnienia jednolitego rynku. PRZYPOMINA, że do strategicznych obszarów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania należą: infrastruktury badawcze i technologiczne, otwarta nauka, współpraca transgraniczna i międzynarodowa, równowaga płci w dziedzinie badań naukowych i innowacji, wspólne programowanie, kariery naukowe i mobilność badaczy oraz reformy strukturalne w EPB.

14. ZWRACA UWAGĘ na znaczenie monitorowania przebiegu realizacji EPB i STWIERDZA, że mechanizm monitorowania EPB zapewnia informacje faktyczne i wgląd w postępy. ZWRACA SIĘ do Komisji i państw członkowskich, aby usprawniły ten mechanizm przy pomocy sporządzanych wspólnie przez ekspertów i państwa członkowskie sprawozdań na temat EPB dotyczących poszczególnych krajów i dzięki utworzeniu ram wsparcia, które będą sprzyjać silniejszemu zaangażowaniu się w krajowe reformy w obszarze badań naukowych i innowacji i kształtowaniu polityki w oparciu o dowody.

Odblokowanie potencjału europejskich talentów i wzmacnianie ich pozycji

15. UZNAJE, że talenty to jeden z kluczowych atutów napędzających wzrost gospodarczy, konkurencyjność, rozwój innowacji i technologii oraz postęp społeczny. PRZYPOMINA, że priorytety uzgodnione w zaleceniu Rady w sprawie karier naukowych, w tym wolność nauki, autonomia instytucjonalna i odpowiednie perspektywy w karierze, odgrywają jedną z zasadniczych ról w rozwoju talentów w dziedzinie badań naukowych i innowacji i w zapewnianiu, aby Europa na szczeblu globalnym pozostała jednym z atrakcyjnych miejsc do prowadzenia badań naukowych. OPOWIADA SIĘ więc za krajowymi oraz europejskimi politykami, inicjatywami i programami, które zachęcają do cyrkulacji talentów i przeciwdziałają ich odpływowi, a także wspierają talenty i kariery; mowa tu m.in. o Europejskiej Radzie ds. Badań Naukowych (ERBN) i działaniach „Maria Skłodowska-Curie”. ZACHĘCA do promowania równości i równowagi płci, równych szans i inkluzyjności w odniesieniu do naukowców ze wszystkich środowisk, a także do promowania wykorzystywania, wdrażania i monitorowania instrumentów umożliwiających zmiany instytucjonalne, np. inkluzywnych planów na rzecz równości płci.
16. PODKREŚLA, jak ważne jest otwarcie i wzmocnienie ogólnoeuropejskich sieci badaczy, przedsiębiorców, innowatorów, a także osób zarządzających badaniami i personelu pomocniczego dla umożliwienia lepszego przepływu wiedzy, pomysłów i osób. ZWRACA UWAGĘ na ogólnoeuropejską wartość dodaną i wyniki działań COST (europejskiej współpracy naukowo-technicznej) w kontekście tworzenia inkluzywnych europejskich sieci w zakresie badań naukowych i innowacji, mających wpływ na generowanie doskonałej wiedzy fachowej oraz nawiązywanie współpracy w tym zakresie.

17. WZYWA Komisję i państwa członkowskie do wzmacniania pozycji badaczy, przedsiębiorców, innowatorów, a także wszystkich osób zarządzających badaniami i personelu pomocniczego, tak by mogli oni ulepszać swoje umiejętności, kompetencje i postawy, dążąc do doskonałości i wywierania wpływu, co ułatwi absorpcję technologii cyfrowych z myślą o zaspokajaniu potrzeb rynku i sektora. UWAŻA, że we wszelkich przyszłych politykach należy zwrócić większą uwagę także na naukowców rozpoczynających karierę oraz na różnice ze względu na płeć, a także na eksponowanie wzorców do naśladowania i przykładów sukcesów, które mogą sprzyjać pielęgnacji talentów. PODKREŚLA, że zwiększanie konkurencyjności wymaga zmiany w postawie podmiotów z ekosystemu badań naukowych i innowacji względem powiązań nauki, badań, innowacji, przedsiębiorczości, waloryzacji wiedzy i podejmowania ryzyka; zmiana ta może nastąpić dzięki mobilności i dialogowi między sektorami.

Budowanie mostów: wzmacnianie europejskich infrastruktur badawczych i technologicznych

18. DOSTRZEGA znaczenie europejskich infrastruktur badawczych i technologicznych jako strategicznego atutu wzmacniającego badania naukowe i innowacje, odkrycia w nauce oraz rozwój sektora zaawansowanych technologii, a także przekształcanie wiedzy w innowacje na szczeblach regionalnym, krajowym i europejskim, oraz znaczenie szkoleń i zatrudniania wysoko wykwalifikowanych naukowców i profesjonalistów. ODNOTOWUJE, że infrastruktury badawcze i technologiczne są w stanie odegrać istotną rolę w zwiększaniu potencjału badań naukowych i innowacji, którym w lokalnych i regionalnych ekosystemach dysponują organizacje prowadzące badania naukowe, przedsiębiorstwa typu start-up i MŚP oraz przemysł, zwiększając tym samym konkurencyjność i przewyższając rozdrobnienie. ZACHĘCA do lepszego wykorzystywania i stosowania obiektów i usług infrastruktury badawczej i technologicznej w całej UE. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE postępy Komisji, która zaprezentowała sprawozdanie na temat polityk wspierających infrastrukturę technologiczną w UE, i APELUJE do Komisji, aby kontynuowała prace z państwami członkowskimi i interesariuszami.

19. PRZYWOŁUJE deklarację z Teneryfy w sprawie infrastruktury badawczych², w której zaapelowano o zapewnienie długoterminowej stabilności infrastruktury badawczych, co odnosi się nie tylko do projektowania i budowy infrastruktury, ale także do zarządzania nią, jej eksploatacji i zapewniania przez nią usług; należy przeanalizować utworzenie odpowiednich programów i mechanizmów finansowania tych infrastruktury. PONOWNIE STWIERDZA, że potrzebne byłyby konkretne dalsze działania na szczeblach krajowym i europejskim, aby sprostać tym wyzwaniom, w szczególności z myślą o większym zaangażowaniu mniejszych państw członkowskich. Ponadto ZWRACA UWAGĘ na dodatkową rolę Komisji, państw członkowskich i podmiotów prywatnych, jeśli chodzi o zapewnianie niezbędnego finansowania infrastruktury badawczych i technologicznych o znaczeniu europejskim (w szczególności projektów przełomowych ESFRI i ERIC) w celu poszerzenia dostępu i zwiększenia jego inkluzji.
20. APELUJE do Komisji i państw członkowskich, aby promowały otwartą naukę i otwarte praktyki innowacyjne oraz infrastruktury, które ułatwiają wymianę wiedzy, danych i zasobów ponad granicami, zgodnie z zasadą „otwarty w największym możliwym zakresie, zamknięty tylko w koniecznym”.

Pobudzanie innowacji: uwolnienie wzrostu i inwestycji w Europie

21. UZNAJE, że jednym z priorytetów jest zapewnienie warunków ramowych działalności gospodarczej, które będą elastyczne i przyjazne dla inwestorów, zgodnie z globalnymi tendencjami do ułatwiania funkcjonowania i rozwoju przedsiębiorstw typu start-up i scale-up na jednolitym rynku, a tym samym wzmacnianie innowacji oraz zdolności technologicznych i konkurencyjności Unii.
22. DOSTRZEGA znaczenie radykalnych innowacji i przełomowych technologii dla zwiększania konkurencyjności UE. ZACHĘCA Komisję i państwa członkowskie do zbadania potrzeby rozwoju programów wsparcia, które promowałyby działania innowacyjne o wysokim ryzyku, ale i o wysokich zyskach. POTWIERDZA, że konieczne jest dalsze wspieranie wszystkich rodzajów innowacji – od przyrostowych do przełomowych – i zapewnienie, aby MŚP uzyskiwały pomoc w rozwijaniu innowacji i zwiększaniu swojej odporności, co przyspieszy wzmacnianie konkurencyjności.

² [230926_Declaration_Tenerife.pdf](#)

23. ODNOTOWUJE, że – jak podkreślono w sprawozdaniu Maria Draghiego – deficyt UE w rozwijaniu nowych technologii i zwiększaniu ich skali, tak aby osiągnęły pełen potencjał biznesowy, jest powodowany także niewystarczającymi wydatkami prywatnymi na badania naukowe i innowacje i relatywnie niewystarczającym rozwojem ekosystemu finansowego. PODKREŚLA znaczenie inwestowania prywatnego kapitału wysokiego ryzyka w finansowanie innowacji i PRZYPOMINA, jak ważne jest zachęcanie do uruchamiania ogólnoeuropejskich inwestycji prywatnych w celu eliminowania kluczowych luk na rynku. ZACHĘCA Komisję i państwa członkowskie, aby oferowały inwestorom prywatnym, aniołom biznesu i platformom crowdfundingowym zachęty do zwiększania inwestycji prywatnych w finansowanie innowacji i upowszechniały kulturę inwestycji z podejmowaniem ryzyka. DOSTRZEGA znaczenie wzmacniania i upraszczania strategicznego wykorzystywania zamówień publicznych w przyspieszaniu rozwoju i stosowania w Europie innowacyjnych rozwiązań.
24. ZACHĘCA Komisję i państwa członkowskie, aby zwiększały atrakcyjność, podnosiły skuteczność i ograniczały złożoność instrumentów finansowania dostępnych wnioskodawcom i beneficjentom poprzez istotne zmniejszenie spoczywających na nich obciążeń administracyjnych (zwłaszcza w przypadku inwestowania kapitału wysokiego ryzyka) oraz częstsze stosowanie ruchomych terminów i regulacyjnych środowisk testowych.
-